

Begravede soldater på Svendborg Assistens Kirkegård

Se ekstern link til: -

[Krigsgrave Sydfyn](#) / [Krigen 1864](#) i [Svendborg](#) - Lazaretter og Grave

21. grav:

Navn: **Lucas Jensen**.

Født: 14. februar **1839** på **Øster Skibelundgård** ved Vejen.

Søn af gårdmand Jens Sørensen og Gunder Christiansdatter, blev døbt i Vejen kirke 26. maj 1839. Ribe Amt.

Dødsdag: 29. juni **1864**.

Begravet: 29. juni 1864.

Stand: Menig "Frivillig" nr. 21, 11. Infanteri-Regiment, 4 Compagni.

Død af: Difteritis og Tyfus.

I Vor Frue Kirkebog står Øster Skibslund, det er sikkert en fejl, der findes kun **Øster Skibelund** i Ribe Amt.

Ved Vejen og syd for **Skibelund Krat** ligger gården **Øster Skibelundgård**, hvis marker går ned til **Kongeåen**, **Lucas Jensen** stammer med stor sikkerhed fra denne gård.

Den 2. februar **1788** solgte Michal Müller -

- den halve af parcl nr. 6 under Skodborghus hovedgård, til Christen Lucassen fra Tislund.

Hans del af parcellen fik matr. nr. 9 Skodborghus og blev kaldt **Vester Skibelundgård**.

Den anden halve part blev solgt til Christen Nielsen, fra Sønder Hjerting,

der var gift med Christen Lucassens søster Karen Lucasdatter.

Deres part af parcellen fik mat. nr. 9 Skodborghus, og blev kaldt **Øster Skibelundgård**.

Lucas Jensen blev født den 14. februar **1839** og døbt i **Vejen Kirke** 26. maj 1839.

Han var søn af gårdmand Jens Sørensen og hustru Gunder Christensdatter af **Øster Skibelund**, den 3. maj 1853 blev han konfirmeret og fik karaktererne mg. i opførelse samt kundskab.

Gunder Christensdatter var først gift med Lucas Christoffersen Møller, som døde 26. juli 1834.

Sammen havde de børnene -

- Karen Lucasdatter Møller, Christen Lucassen Møller og Bodil Kirstine Lucasdatter Møller.

I 1835 gifter hun sig igen med Jens Sørensen der var ungkarl og 31 år.

De får børnene Søren Jensen og **Lucas Jensen**.

I folketællingen 1840 består husstanden af mand og kone samt 5 børn -

- Karen Lucasdatter 78 år som er på aftægt, og en Tjenestekarl på 30 år.

Måske deltog menig nr. 21 Lucas Jensen i Kampene ved Sankelmark

Fredag den **5. februar 1864** begyndte tilbagetrækningen fra **Danevirke**,

men først dagen kl 04:00 blev det klart for fjenden - østrigerne -

- at den danske hær havde forladt sine stillinger.

De østriske tropper optog nu forfølgelsen mod nord.

Den 6. februar kl. 15.30 beordrede general Steinmann - chef for 3. Division -

- 7. Brigade til at opholde de østriske forfølger ved **Sankelmark**,

- indtil resten af divisionen var nået til **Flensborg**.

Brigadechefen var den karismatiske og meget velanskrevne oberst Max Müller.

7. Brigade bestod af 1. Regiment og 11 Regiment.

Lucas Jensen tilhørte **11. regiment**, så måske har han deltaget i kampen.

Oberst Müller stillede brigaden op i to linier, nemlig: -

- 1. Regiment på begge sider af Flensborg-vejen med godt udsyn mod Oversø,

- højre flanke med **Sankelmark Sø** i ryggen.

11 Regiment: Bagved omkring nordøst spidsen af **Sankelmark Sø** og godt dækket og skjult. Omkring kl. 14.30 var en østrisk brigade nået frem til Oversø. Denne bestod af dobbelt så mange mand som danskerne, - samt et ridende feltbatteri og fem rytterieskadroner.

Omkring kl. 15:30 åbnede de østrigske kanoner ild fra Oversø. Virkningen på 7. Brigade var ringe, men naturligvis var belastningen stor.

Herefter fulgte østrigske rytteriangeb, som havde til formål at tvinge danskerne til at formere firkanter - Karréer - altså bajonetstøttende pindsvinefirkant, som kunne være et effektivt middel mod rytteriangeb - men som jo samtidig samlede infanteriet til kompakte og lønnende mål for artilleriet.

Østrigsk infanteri var nu nået frem, på hestevogne, og gik til angreb. Klokkeren var nu 16:00 og oberst Müller kunne gå ud fra, at resten af divisionen var nået til **Flensborg**, - så hans opgave var løst og 7. Brigade kunne begynde at frigøre sig. Det ville også snart blive mørkt, og kampene ville afbrydes. Oberst Müller beordrede **11. Regiment** tilbage i en optagestilling - og 1. Regiment var således nærmest henvist til at klare sin egen frigørelse og tilbagegang. Resterne af 1. Regiment trak mod nord, ud af kampene.

11. Regiment beordres til bajonetangreb - avancerede - og blev standset på højde ved Bilskov Kro. Kanondelingen, som skulle have leveret den nødvendige ildstøtte - gik på grund af misforståelser tilbage til **Flensborg**, og deltog derfor stort set ikke i kampen.

Kl. 17.00 var det mørkt - Bilskov kro på østrigske hænder og kampene hørte op.

De danske tab ved **Sankelmark** udgjorde i alt 763 mand, her af 53 faldne, 157 sårede og resten fangne. På østrigsk side faldt 95 mand, 311 blev sårede og 27 savnede. Resultatet af slaget blev at den danske hær uden forhindringer - kunne fortsætte tilbagetrækningen til **Dybbøl**, hvortil hovedstyrken nåede i løbet af 7. februar.

Oversø kroen, i dag "Historische Krug", blev efter slaget brugt som lazaret. Kroværten Hans-Peter Clausen havde betinget sig, at sårede fra begge sider skulle behandles ens.

Således plejede Hans-Peter Clausen og hans kone Anna Margretha tyske, østrigske og danske soldater. For at styrke de sårede kogte Anna Margrethe Clausen "Frische Suppe". Kroværten fik senere af kaiser Franz-Joseph I, det østrigske Krigsverdinstkruz i guld, - for sin humanitære indsats.

